

Kreds, saa ere de Udtalelser, der her ere fremkomne fra det ærede 12te kongevalgte Medlem langt mere overdrevne. Vi behøve blot f. Eks. at gaa 6—7 Aar tilbage og se paa, hvorledes Byraadene saa ud i de danske Provinskøbstæder og for øvrigt ogsaa her i Hovedstaden. I 1893 var jo næsten kun en eneste Mening repræsenteret i Byraadene, men nu i Aaret 1900 er Forholdet ganske anderledes, og jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis vi fik en Afstemning, endogsaa blandt de skatteyndende Borgere i de danske Købstæder, vilde de foretrække Kommissionsforslaget fremfor det af Regeringen forelagte.

Jeg vil gerne have Lov til samtidig at sige over for det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Tolderlund), der ogsaa omtalte de Byers Stilling, som han repræsenterer, for saa vidt man i det hele taget kan tale om, at man repræsenterer Byer, at jeg for mit Vedkommende aldeles ikke er i Tvivl om, at jeg i saa Henseende vil være i fuld Overensstemmelse med mine Vælgere, naar jeg siger, at jeg ubetinget foretrækker dette Forslag fremfor Regeringens. Jeg vil dernæst sige, at det Lovforslag, der foreligger her, ikke er et Lovforslag, der ene angaar Landbefolkningen, det har ogsaa Ærinde til Byerne. For 10 til 15 Aar siden skelnede man stærkt mellem By og Land; men jeg tror, at denne Skelnen heldigvis nu for en meget væsentlig Del er forsvunden. Samtidig benytter jeg Lejligheden til at sige til de herværende Repræsentanter for Landbostanden, at det vilde være ønskeligt, om vi kunde komme mere og mere til den Erkendelse, der har vundet større og større Flertal ogsaa i Byerne, at er det daarligt for Landbefolkningen, saa er det ogsaa daarligt for Haandværksmestrene, de mindre handlende og næringsdrivende i Byerne; det er aldeles sikkert, og staar ogsaa klart for Byerne. Byerne sige til sig selv: „Vi maa ønske en Forandring af Hartkornsskatterne; de ere et daarligt Grundlag for Beskatning; det er ikke længere nogen retfærdig Skattebasis; vi maa have Skatterne lagt hen, hvor Skatteevnen er.“ Det store Flertal af de danske Købstæder vil aldeles sikkert erkende Rigtigheden af, at en saadan Retfærdighedshandling absolut maa ske. Her er kun Tale

om at ramme Kapitalen, hvor den findes, uanset om den findes i By eller paa Land. Kommissionens Forslag vil ikke have en forøget Skat for Købstadbeboerne til Følge, før vi komme op til ca. 10,000 Kr., maa ske ogsaa noget højere, hvorimod Regeringens Forslag vil ramme Skatteyderne langt længere ned. Og det mener jeg, absolut er noget, som Skatteyderne i Købstæderne, navnlig de mindre, maa og selvfølgelig ogsaa ville tage Hensyn til. Jeg vil derfor anbefale det Grundlag, der foreligger for en Skatteomlægning fra Kommissionens Side.

Madsen-Mygdal: Jeg skal ikke nægte, at de Udtalelser, vi hørte fra det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hansen-Solevad), forundrede mig en hel Del, fordi jeg har den Tro om ham, at han er en praktisk Landmand, kender Landbrugets Stilling og ved, hvad det trænger til. Dernæst er jeg ogsaa vidende om, at han andetsteds har udtalt sig som en varm Ven af den Skattereform, der har foreligget paa Tingets Bord i de foregaaende Aar; og saa vidt jeg ved, har han udtalt sig meget stærkt for Gennemførelsen af den Skattereform, der har foreligget paa Tingets Bord i ca. 4 Aar. De direkte Skattelove have — lad mig gentage det — i disse 4 Aar foreligget i Hovedsagen paa det samme Grundlag som det, hvorpaa de nu foreligge fra Kommissionens Side. Det har derfor forundret mig noget i Dag at høre det ærede Medlem sige, at han foretrækker og i ganske særlig Grad anbefaler Regeringens Forslag, væsentlig fordi det indfører Ejendomsskyld. Han kunde ikke tænke sig en smukkere Maade — saaledes tror jeg, han udtrykte sig — at komme Landbruget i Møde paa og lette Hartkornet paa end ved at indføre Ejendomsskylden. Nu skal jeg ikke komme ind paa at gentage, hvad jeg herom har sagt de foregaaende Dage. Jeg har jo gjort gældende, at det er at afskaffe noget Hartkorn og indføre et nyt under et andet Navn. Det glædede mig, at jeg i Gaar var enig med det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) paa dette Punkt, for saa vidt han havde den Opfattelse, at det kunde gaa lige op, Lettelsen ved Hartkornet op-